

Sygn. akt I Ca 69/14

POSTANOWIENIE

Dnia 9 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSO Iwona Podwójniak

Sędziowie SSO Elżbieta Zalewska-Statuch

SSR (del.) Ewa Grzybowska

Protokolant stażystka Karolina Jackowska

po rozpoznaniu w dniu 9 kwietnia 2014 r. w Sieradzu

na rozprawie sprawy

z wniosku J. C.

z udziałem (...) S.A. z/s w L. Oddział (...) w Ł.

o ustanowienie służebności przesyłu

na skutek apelacji wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Rejonowego w Sieradzu

z dnia 29 listopada 2013 r. sygn. akt I Ns 918/12

postanawia:

oddalić apelację.

Sygn. akt I Ca 69/14

UZASADNIENIE

We wniosku skierowanym do Sądu Rejonowego w Sieradzu wnioskodawca J. C. wniósł o ustanowienie na należącej do niego nieruchomości położonej w miejscowości B., gmina S. oznaczonej numerami działek (...), dla której Sąd Rejonowy w Sieradzu prowadzi księgę wieczystą KW nr (...), służebności przesyłu na rzecz każdorazowego właściciela urządzenia przesyłowego - linii energetycznej średniego napięcia zlokalizowanej na wskazanej działce za jednorazowym wynagrodzeniem w kwocie 149 952,00 zł.

Uczestnik postępowania (...) SA w L. wniosła o oddalenie wniosku, podnosząc, iż ma tytuł prawny do korzystania z gruntów wnioskodawcy w postaci służebności gruntowej odpowiadającej swoją treścią aktualnie obowiązującej służebności przesyłu, polegającej na swobodnym i celowym dostępie do linii elektroenergetycznej średniego napięcia wybudowanej w dniu 30 stycznia 1974 roku, którą nabył przez zasiedzenie z dniem 30 stycznia 2004 roku.

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 29 listopada 2013 roku Sąd Rejonowy w Sieradzu oddalił wniosek J. C. o ustanowienie służebności przesyłu oraz orzekł o kosztach postępowania.

Powyższe postanowienie zapadło na podstawie ustaleń faktycznych, które Sąd Okręgowy podziela i przyjmuje za własne, a których zasadnicze elementy przedstawiają się następująco.

Wnioskodawca J. C. jest właścicielem nieruchomości położonej w miejscowości B., gmina S. oznaczonej numerami działek (...), dla której Sąd Rejonowy w Sieradzu prowadzi księgę wieczystą KW nr (...). Przedmiotowe działki wnioskodawca nabył w dniu 10 kwietnia 1987 roku na podstawie umowy przekazania gospodarstwa rolnego – nr rep. A (...). Przez opisaną nieruchomość przebiega linia średniego napięcia (15kV). Linia ta została wybudowana w latach 50. ubiegłego wieku, w oparciu o ustawę o powszechnej elektryfikacji wsi. W dniu 30 stycznia 1974 roku miał miejsce odbiór techniczny linii po przebudowie, do jakiej doszło w związku z budową słupowej stacji transformatorowej dla potrzeb elektryfikacji wsi K. B.. Urządzenie uznano za nadające się do eksploatacji. Przez kolejne lata usytuowanie linii nie podlegało zmianom. Za pośrednictwem tej linii uczestnik przesyła prąd do poszczególnych stacji na terenie B. i okolic.

Z dniem 1 stycznia 1989 roku utworzono w wyniku podziału przedsiębiorstwa państwowego (...) w W.” - „ Zakład (...) w Ł.”. Powstałemu zakładowi przydzielono składniki mienia powstałego z podziału przedsiębiorstwa (...) w W.”. Na podstawie ustawy z dnia 5 lutego 1993 roku o przekształceniach własnościowych przedsiębiorstw państwowych o szczególnym znaczeniu dla gospodarki państwa, Zakład (...) w Ł. z dniem 1 września 1993 roku przekształcono w jednoosobową spółkę Skarbu Państwa, działającą pod firmą Zakład (...) S.A. W dniu 15 grudnia 2008 roku zmianie uległa firma spółki, z Zakładu (...) S.A. na (...) S.A.

Obecnie spółka, po połączeniu przez przeniesienie całego majątku spółki przejmowanej (...) Spółka Akcyjna na spółkę przejmującą, nosi nazwę (...) SA. w Ł.”.

Decyzją Wojewody z dnia 27 marca 1997 roku grunt położony w S. przy ul. (...) oznaczony jako działka nr (...) (KW nr (...)) o powierzchni 2,414 ha będący własnością Skarbu Państwa stał się przedmiotem użytkowania wieczystego Zakładu (...) z siedzibą w Ł..

W ocenie Sądu Rejonowego od daty oddania do użytku urządzeń przesyłowych usytuowanych na działce stanowiącej własność wnioskodawcy, tj. 30 stycznia 1974 roku, linia napowietrzna i słupy energetyczne znajdują się w posiadaniu, najpierw Skarbu Państwa (w imieniu którego urządzeniami przesyłowymi zarządzały: Zakład (...) - Województwo, następnie Zakład (...) w Ł.), a w dalszej kolejności jednoosobowej spółki Skarbu Państwa, działającej pod firmą Zakład (...) S.A., a obecnie (...) S.A. w Ł..

Według Sądu Rejonowego oczywistym jest, iż posiadanie wykonywane przez poprzedników prawnych uczestnika nosiło znamiona posiadania w złej wierze, skoro wiadomym było, iż prawo do nieruchomości, z której korzystają przysługuje innym podmiotom.

Sąd pierwszej instancji zwrócił uwagę, że nie stanowi przeszkody do nabycia służebności gruntowej przez zasiedzenie okoliczność, że przed dniem 1 lutego 1989 roku, czyli przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 31 stycznia 1989 roku o zmianie kodeksu cywilnego, państwowe osoby prawne nie mogły nabyć własności nieruchomości, gdyż nie władają nieruchomościami w imieniu własnym lecz sprawowały zarząd mieniem państwowym w ramach zasady jednolitej własności państwowej. Sąd uznał, że skoro poprzednicy prawni uczestnika korzystali ze służebności gruntowej w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa, a ich władztwo nad tą nieruchomością miało postać dzierżenia w rozumieniu art. 338 k.c., wymieniony okres podlegał zaliczeniu do okresu koniecznego dla nabycia służebności w drodze zasiedzenia.

W ocenie Sądu Rejonowego, posiadanie służebności wykonywane przez poprzedników prawnych uczestnika, a polegające na wybudowaniu na nieruchomości wnioskodawcy linii średniego napięcia oraz utrzymywaniu jej funkcjonowania przez okres ponad 30. letni, wyczerpało przesłanki z art. 291 k.c. i doprowadziło do jej nabycia w drodze zasiedzenia z dniem 31 stycznia 2004 roku, co czyni żądanie zgłoszone przez wnioskodawcę bezzasadnym.

O kosztach Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 520 § 1 k.p.c.

Powyższe orzeczenie Sądu Rejonowego apelacją w całości zaskarżył pełnomocnik wnioskodawcy, podnosząc następujące zarzuty:

I. naruszenie prawa materialnego, które mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy, a mianowicie:

1. art. 6 k.c. w zw. z art. 176 k.c. w zw. z art. 292 k.c. poprzez ich błędne zastosowanie i uwzględnienie zarzutu zasiedzenia podniesionego przez uczestnika, podczas gdy zgodnie z najnowszym orzeczeniem Sądu Najwyższego w sprawie II CSK 10/13 z 20 września 2013 roku do uznania zasiedzenia służebności przesyłu musi nastąpić formalne przeniesienie posiadania urządzeń przesyłowych. Mają to być urządzenia, a nie nieruchomości władnąca. Brak decyzji albo umowy dotyczącej przeniesienia urządzeń nie oznacza, że przedsiębiorca nie stał się posiadaczem z dniem zniesienia zasady jednolitej własności państwowej, lecz że nie udowodnił tego w postępowaniu sądowym,
2. art. 1 ustawy z dnia 28 czerwca 1950 roku o powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli poprzez pominięcie zasad prawidłowej wykładni, co w konsekwencji doprowadziło do przyjęcia, że w niniejszej sprawie doszło do zasiedzenia służebności odpowiadającej w swej treści służebności przesyłu,
3. art. 292 k.c. poprzez nieprawidłową wykładnię, co w konsekwencji doprowadziło do przyjęcia, iż w niniejszej sprawie doszło do zasiedzenia służebności gruntowej w treści odpowiadającej służebności przesyłu na rzecz uczestnika,
4. art. 285 k.c. w zw. z art. 292 k.c. poprzez ich błędną wykładnię i uznanie, iż uczestnik zasiedział służebność gruntową w treści odpowiadającej służebności przesyłu i w konsekwencji oddalenie wniosku. Podniósł przy tym, że Trybunał Konstytucyjny w orzeczeniu K 1/94, Sąd Najwyższy w wyroku z 8 lipca 2011 roku, IV CSK 532/10 oraz w wyroku z dnia 16 lutego 2012 roku IV CSK 229/11 doszli do przekonania, iż sprzeczny z Konstytucją może być zarówno przepis, jak i jego wykładnia. Wskazane przepisy odnośnie ich wykładni są zaś przedmiotem pytania prawnego postawionego Trybunałowi Konstytucyjnemu przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu w sprawie II Ca 1372/12,
5. art. 3 k.c. poprzez jego niezastosowanie, co w konsekwencji doprowadziło do uwzględnienia zarzutu zasiedzenia zgłoszonego przez uczestnika, podczas gdy bieg terminu potrzebny do zasiedzenia służebności przesyłu może się rozpocząć dopiero od dnia, w którym prawo to zostało ustanowione, tj. od dnia 3 sierpnia 2008 roku,
6. art. 305¹ k.c. poprzez jego niezastosowanie, a w konsekwencji nierozpoznanie istoty sprawy, podczas gdy wniosek dotyczył ustanowienia służebności na rzecz uczestnika postępowania, a ten korzysta z nieruchomości wnioskodawcy bez podstawy prawnej, albowiem nie udowodnił on nabycia służebności przesyłu przez zasiedzenie,
7. art. 5 k.c. polegające na uwzględnieniu zarzutu zasiedzenia, w sytuacji gdy zarzut ten sprzeczny jest z zasadami współżycia społecznego i zmierza w istocie do obejścia przepisów prawa dotyczących służebności przesyłu, wprowadzonych do ustawy i obowiązujących od dnia 3 sierpnia 2008 roku. Argumentował, że po tym jak ustawodawca uregulował służebność przesyłu w ustawie niedopuszczalne jest już nabycie przez przedsiębiorstwo w drodze zasiedzenia służebności odpowiadającej treścią służebności przesyłu,
8. art. 292 kc poprzez nieprawidłową wykładnię, co w konsekwencji doprowadziło do przyjęcia, iż w niniejszej sprawie doszło do zasiedzenia służebności gruntowej w treści odpowiadającej służebności przesyłu. Jednocześnie wskazał, iż Sąd Okręgowy we Wrocławiu postanowił w sprawie II Ca 1372/12 na podstawie art. 193 Konstytucji Rzeczypospolitej przedstawić Trybunałowi Konstytucyjnemu pytanie prawne następującej treści: „ czy przepis art. 292 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 roku kodeks cywilny w zw. z art. 172 § 1 kc i art. 285 § 1 i 2 kc w zakresie, w jakim stanowią podstawę prawną nabycia w drodze zasiedzenia przed dniem 3 sierpnia 2008 roku służebności gruntowej w treści odpowiadającej służebności przesyłu na rzecz przedsiębiorstwa przesyłowego, są zgodne z treścią art. 64 ust. 2 i 3 oraz art. 21 ust. 1, art. 31 ust. 3 i 2 Konstytucji RP, a także art. 1 Protokołu nr (...) do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności”,

9. art. 285 § 1 i 2 k.c. poprzez jego niewłaściwą interpretację i zastosowanie wykładni rozszerzającej odnośnie tego przepisu, które to zabiegi interpretacyjne doprowadziły do formułowania przepisów z całkowitym pominięciem ich językowej treści, co w konsekwencji doprowadziło do przyjęcia, iż w niniejszej sprawie doszło do zasiedzenia służebności gruntowej w treści odpowiadającej służebności przesyłu na rzecz uczestnika. Przywołał w tym względzie stanowisko Sądu Okręgowego we Wrocławiu w sprawie I Ca 1372/12, że wprowadzona do kodeksu cywilnego chroniąca właściciela regulacja o służebności przesyłu jest iluzoryczna. Właściciel dowiadyuje się po wielu latach bowiem, iż jego starania o uregulowanie kwestii korzystania przez przedsiębiorstwo przesyłowe z nieruchomości są spóźnione. Poza jego świadomością doszło bowiem do nabycia przez przedsiębiorstwo lub jego poprzednika prawnego przez zasiedzenie służebności o treści określonej w drodze wykładni prawa znacznie odbiegającej od jego leksykalnej treści. Formułowanie obciążeń prawa własności w drodze skomplikowanych zabiegów interpretacyjnych, których skutek znacząco odbiega od językowego brzmienia wykładanego przepisu prawa uniemożliwia właścicielowi skorzystanie we właściwym czasie z przysługującej mu ochrony prawnej. Przeciętny obywatel nie orientuje się w mogących powstać na takiej drodze obciążeniach prawa własności. Takie stosowanie prawa narusza treść art. 2 Konstytucji.

II. naruszenie przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy, a mianowicie:

art. 233 k.p.c. poprzez błędną ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie i uznanie, iż uczestnik zasiedział służebność gruntową w treści odpowiadającą służebności przesyłu, podczas gdy ten wybudował urządzenia na nieruchomości wnioskodawcy na podstawie ustawy o powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli (tekst jedn. Dz. U. Nr 28 poz. 255, 256 z 1950), posiadał więc tytuł prawny do korzystania z nieruchomości, a w sytuacji takiej bezsprzecznym jest, iż do zasiedzenia służebności gruntowej nie mogło dojść. Tytuł prawny stanowił podstawę prawną do korzystania z nieruchomości w czasie obowiązywania wskazanej ustawy. Dodatkowo wskazać należy, iż zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego w sprawie IV CSK 88/13 pozew o wynagrodzenie nie przerywa biegu terminu zasiedzenia. Skoro tak, to w sytuacji gdy ustawa o powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli stanowiła tytuł prawny do posadowienia linii energetycznej to istniał stan uniemożliwiający uregulowanie sytuacji prawnej nieruchomości.

W oparciu o powyższe zarzuty skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji, ewentualnie o jego zmianę poprzez uwzględnienie wniosku w całości i zasądzenie kosztów postępowania za obie instancję.

Sąd Okręgowy zważył.

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Za usprawiedliwiony nie może być uznany przede wszystkim pierwszy z zarzutów obrazy prawa materialnego, tj. naruszenia art. 285 k.c. w zw. z art. 292 k.c.. Wykładnia tego przepisu zaproponowana przez skarżącego nie odpowiada aktualnym realiom życia społeczno-gospodarczego, w tym związanych z zakładaniem i utrzymaniem instalacji wodnych, kanalizacyjnych, gazowych, telekomunikacyjnych i energetycznych przez przedsiębiorstwa dostarczające media. Wskazać należy, iż w ramach podejmowanych w judykaturze prób uwzględnienia tych okoliczności przy wykładni art. 285 § 2 k.c. ukształtowała się ostatecznie jednolita linia orzecznictwa Sądu Najwyższego, przyjmująca dopuszczalność nabycia w drodze zasiedzenia służebności odpowiadającej treści służebności przesyłu, a nabycie to następuje nie na rzecz właściciela nieruchomości władnącej, ale na rzecz przedsiębiorstwa przesyłowego (w znaczeniu podmiotowym). Ten nurt orzecznictwa zapoczątkowany został postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 8 września 2006 roku, II CSK 112/06, M.Prawn. 2006, nr 19. Podzielił go Sąd Najwyższy również w uchwale z dnia 7 października 2008 roku, III CZP 89/08, Biul. SN 2008, Nr 10, poz. 7, postanowieniu z dnia 5 czerwca 2009 roku, I CSK 392/08, niepubl., postanowieniu z dnia 22 lipca 2010 roku, I CSK 606/09, niepubl., postanowieniu z dnia 5 lipca 2012 roku, IV CSK 606/11, niepubl., postanowieniu z dnia 16 stycznia 2013 roku, II CSK 289/12, niepubl. oraz w postanowieniu z dnia 6 lutego 2013 roku V CSK 129/12, w którym stwierdzono, że wykonywanie służebności odpowiadającej służebności przesyłu, służy zaspokajaniu zmiennych potrzeb gospodarczych, nieprzewidzianych w takiej skali w chwili uchwalania kodeksu cywilnego. Z

powyższych względów, przy wykładni celowościowej art. 285 k.c. i art. 292 k.c. uznać należy, że wystarczające jest ogólne odwołanie do statusu przedsiębiorstwa przesyłowego, jako podmiotu praw rzeczowych, oraz zbędne jest identyfikowanie oraz wprowadzanie do treści postanowienia zapisu dotyczącego nieruchomości władnącej, której jest właścicielem.

Wbrew wywodom apelacji, sam zaś fakt, że Sąd Okręgowy we Wrocławiu przedstawił Trybunałowi Konstytucyjnemu pytanie prawne dotyczące zgodności przepisu art. 292 k.c. w zw. z art. 172 § 1 k.c. i art. 285 § 1 i 2 k.c. z treścią art. 64 ust. 2 i 3 oraz art. 21 ust. 1, art. 31 ust. 3 i 2 Konstytucji RP, a także art. 1 Protokołu nr (...) do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, nie oznacza jeszcze, iż przepisy te są niekonstytucyjne. Natomiast ewentualne uznanie przez Trybunał Konstytucyjny wspomnianych przepisów za niezgodne z Konstytucją daje możliwość wznowienia postępowania w trybie art. 401¹ k.p.c.

Za bezzasadny należy uznać też zarzut naruszenia art. 3 k.c.

Co prawda, zgodnie z regułą *lex retro non agit*, unormowania dotyczące służebności przesyłu znajdują zastosowanie wyłącznie do stanów faktycznych istniejących od dnia 3 sierpnia 2008 roku, a wobec braku przepisów przejściowych nie ma podstaw prawnych do doliczania od czasu niezbędnego do zasiedzenia służebności przesyłu, okresu posiadania tego prawa przed 3 sierpnia 2008 roku. Jednakże niemożność zasiedzenia przed dniem 3 sierpnia 2008 roku służebności przesyłu nie oznacza, że stany faktyczne stanowiące przesłankę zasiedzenia takiej służebności, istniejące przed w/w datą są całkowicie indyferentne prawnie.

W judykaturze (patrz orzeczenia cytowane wyżej) dostrzeżono potrzebę dynamicznej wykładni niezmienionych przepisów Kodeksu cywilnego regulujących służebności gruntowe w nowych realiach gospodarczych. Sąd Okręgowy w pełni podziela koncepcję, zgodnie z którą przed ustawowym uregulowaniem służebności przesyłu dopuszczalne było nabycie w drodze zasiedzenia służebności odpowiadającej treści służebności przesyłu.

Nietrafnie podniósł też skarżący, iż w przedmiotowej sprawie doszło do naruszenia art. 305¹ k.c. Jest bowiem oczywistym, że w przypadku skutecznego podniesienia zarzutu zasiedzenia służebności przesyłu przepis ten nie może być zastosowany. Taka sytuacja występuje w okolicznościach rozpoznawanej sprawy, ponieważ uczestnik postępowania wykazał, iż posiada prawo do korzystania z nieruchomości wnioskodawców w zakresie odpowiadającym treści służebności przesyłu. Bez znaczenia przy tym pozostaje, iż służebność gruntową odpowiadającą w swej treści służebności przesyłu nabył przez zasiedzenie poprzednik prawny uczestnika. Z treści art. 55¹ k.c., w którym zawarta jest definicja przedsiębiorstwa wynika wprost, że obejmuje ono oprócz nazwy między innymi własność nieruchomości lub ruchomości, w tym urządzeń. Po przekształceniach służebność jako składnik przedsiębiorstwa stała się zatem własnością uczestnika postępowania.

Nie sposób również przyjąć, że zarzut uczestnika w przedmiocie zasiedzenia służebności stanowi nadużycie prawa podmiotowego w rozumieniu art. 5 k.c. Nabycie służebności w drodze zasiedzenia następuje z mocy prawa, po upływie określonego terminu. Mamy zatem do czynienia z określonym faktem, którego zaistnienia sąd nie może nie uwzględnić, a złożenie oświadczenia, czy zarzutu w tym zakresie przez uprawnionego nie ma żadnego znaczenia.

Bezzasadny okazał się także zarzut naruszenia art. 6 k.c. w zw. z art. 176 k.c. i w zw. z art. 292 k.c. Ma rację skarżący o tyle, iż będąc poprzednikiem prawnym uczestnika przedsiębiorstwo państwowe jako państwowa osoba prawna nie mogło nabyć w wyniku zasiedzenia m.in. służebności gruntowej (art. 292 k.c.). Zgodnie jednak z utrwalonym stanowiskiem judykatury mogło ono do okresu posiadania, wykonywanego po dniu 1 lutego 1989 roku, zaliczyć okres posiadania Skarbu Państwa sprzed tej daty, jeżeli nastąpiło przeniesienie posiadania (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 stycznia 2006 roku, I CSK 11/05, nie publ.). Wbrew wywodom skarżącego, uczestnik postępowania udowodnił, iż do takiego przeniesienia doszło. Do odpowiedzi na wniosek załączył bowiem dokument w postaci Zarządzenia Ministra Przemysłu nr (...) /89 z dnia 16 stycznia 1989 roku, mocą którego utworzono przedsiębiorstwo państwowe Zakład (...), któremu to przydzielono składniki mienia (w tym własność urządzeń i posiadanie służebności gruntowych) należące dotychczas do Centralnego O. Energetycznego – Zakładu (...). Zatem

wbrew wywodom skarżącego uczestnik postępowania wykazał omawiane przejście posiadania ze Skarbu Państwa na poprzednika prawnego uczestnika w sposób przewidziany w art. 348-351 k.c.. Tym samym będąc poprzednikiem prawnym uczestnika, przedsiębiorstwo państwowe mogło do okresu swojego posiadania zaliczyć okres posiadania Skarbu Państwa.

W niniejszej sprawie również zasady z art. 233 § 1 k.p.c. nie zostały naruszone, gdyż ocena zgromadzonego materiału dowodowego i poczynione na jej podstawie ustalenia faktyczne zostały dokonane przez Sąd pierwszej instancji w sposób uprawniony i brak jest podstaw do podzielenia stanowiska apelującego co do ich nieprawidłowości. Należy przy tym podkreślić, że czymś innym jest prawna podstawa do ingerencji w cudzą własność, przyjmująca postać umowy z właścicielem, aktu administracyjnego lub przepisu ustawy, a czymś innym ukształtowanie na tej podstawie prawo rzeczowe. Przepisy ustawy z dnia 28 czerwca 1950 roku o powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli stwarzały przedsiębiorstwom elektryfikacyjnym konkretne uprawnienia, określone m.in. art. 1 ust. 1 oraz art. 4 ust. 1 i 2, stanowiące o prawie osób reprezentujących przedsiębiorstwo energetyczne do wstępu, oraz obowiązku właścicieli i posiadaczy do umożliwienia tego wstępu i wykonania czynności na posesjach i w budynkach, dokonywania tam oględzin i pomiarów oraz wykonywania robót i zakładania urządzeń, jakich będzie wymagać powszechna elektryfikacja, stosownie do zarządzenia organu administracyjnego. Przepisy te, jak i wydane na ich podstawie decyzje administracyjne, stanowiły podstawę do wejścia w posiadanie nieruchomości; przyznawały zakres uprawnień zbieżnych z tymi typowymi dla służebności gruntowej o treści służebności przesyłu. Z tej przyczyny oparte na nich posiadanie w naturalny sposób wypełniało hipotezę art. 292 k.c. Nie można jednak upatrywać w przywołanych przepisach ustawy źródła jakiegokolwiek, bliżej zresztą przez skarżącą nie określonego, prawa rzeczowego, które czyniłoby bezprzedmiotowym żądanie stwierdzenia zasiedzenia służebności gruntowej.

Z tych wszystkich względów apelacja pełnomocnika wnioskodawcy z mocy art. 385 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. jako bezzasadna podlegała oddaleniu.